

Sygn. akt XIII Ca 421/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu – Wydział XIII Cywilny Rodzinny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Zientek

Sędziowie: SSO Teresa Znaińska

SSO Ewa Litowińska-Kutera

Protokolant: Magdalena Maślanka

po rozpoznaniu w dniu 07 stycznia 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa **małoletniej O. S. reprezentowanej przez matkę A. S. (1)**

przeciwko **K. S.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji wniesionych przez obie strony od wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 26 maja 2014 r. sygn. akt IIIRC 534/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach I i II w ten sposób, że alimenty ustalone punktem I podwyższa do kwoty po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, nie zmieniając dalszych postanowień punktu I;

II. oddala apelację powódki w pozostałej części i apelację pozwanego;

III. koszty procesu poniesione przez strony w postępowaniu odwoławczym wzajemnie znosi.

Sygn. akt XIII Ca 421/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Oleśnicy w sprawie o sygn. akt III RC 534/13 podwyższył alimenty od pozwanego K. S. na rzecz małoletniej córki O. S. zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 8 lipca 2009r. w sprawie o sygn. akt III RC 275/09 z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 450 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 października 2013 r., płatne z góry do dnia 15-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej- A. S. (1); dalej idące powództwo oddalił; nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi oraz wyrokowi w pkt. I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd Rejonowy wydał na podstawie m.in. następujących ustaleń faktycznych:

Małżeństwo rodziców małoletniej zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13 września 2007 r.

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2009 roku w sprawie sygn. akt III RC 275/09 Sąd Rejonowy w Oleśnicy zasądził alimenty na rzecz małoletniej powódki alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie.

W dacie wydania w/w wyroku małoletnia miała 6 lat i uczęszczała do przedszkola, za które opłata wynosiła 240 zł miesięcznie. Matka małoletniej pracowała w (...), jako referent z wynagrodzeniem brutto 1712 zł, netto 1264 zł miesięcznie i wraz z małoletnią zamieszkiwały u dziadków macierzystych, którzy wspierali je pomocą finansową. Rodzina ponosiła wydatki w wys. około 800 zł z tytułu opłat związanych z mieszkaniem. Małoletnia z powodu podejrzenia alergii była leczona lekami przeciwhistaminowymi.

Pozwany świadczył pracę na rzecz Komputer (...) we W., jako technik fiskalny, z tego tytułu uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie ok. 1251zł brutto, tj. 936 zł miesięcznie netto. Pozwany zamieszkiwał sam w mieszkaniu odziedziczonym po zmarłym ojcu a miesięczne opłaty związane z korzystaniem z mieszkania wynosiły około 540 zł.

Małoletnia powódka przebywała u ojca przez 4 dni w miesiącu, tj. przez 40 godzin w miesiącu i wówczas była na jego utrzymaniu.

Pozwany miał samochód z 1994 roku produkcji, który zakupił za 7000 zł a roczny koszt jego utrzymania wynosił 370 zł.

Obecnie małoletnia O. ma lat 11 i jest uczennicą IV klasy szkoły podstawowej. Przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, że miesięczny koszt jej utrzymania, to 1000 zł, ponieważ małoletnia uczy się języka obcego, ma zainteresowania sportowe, wyjeżdża każdego roku na obozy sportowe i te wydatki podnoszą jej ogólne koszty utrzymania. Pozwany według niej, nie partycypuje w żadnych dodatkowych kosztach utrzymania córki, które obniżyłyby jej wydatki, np. w kosztach zakupu podręczników, wyjazdów córki, ogranicza się do alimentacji oraz drobnych zakupów odzieżowych. Sąd ustalił na podstawie zeznań pozwanego, że łoży on dodatkowo na córkę w czasie jej pobytu u niego i dokonuje zakupów na jej rzecz na kwotę około 200- 300 zł miesięcznie. Małoletnia nadal przebywa u ojca w rozmiarze czasowym jak uprzednio.

Matka małoletniej zawarła nowy związek małżeński a jej mąż jest zatrudniony jako policjant z wynagrodzeniem w wys. 2500 zł miesięcznie. Nadal jest zatrudniona w (...), z wynagrodzeniem 1700 miesięcznie netto. Z nowego związku ma na utrzymaniu dwuletnią córkę N.. Małoletnia wraz z rodziną nadal zamieszkuje u dziadków, a koszty utrzymania mieszkania wzrosły do kwoty około 1100 zł miesięcznie, koszty te są ponoszone przez obie rodziny po połowie.

Pozwany w lutym 2014 r., także zawarł związek małżeński, z którego nie posiada dzieci, jego żona ma na utrzymaniu 7 letnią córkę, na którą otrzymuje alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie. Pozwany obecnie nie pracuje zawodowo, jest zarejestrowany jako bezrobotny z prawem do zasiłku w kwocie 700 zł miesięcznie. Pracował do grudnia 2013 r. jako serwisant z wynagrodzeniem w kwocie 2000 zł miesięcznie netto. Z pracy zwolnił się sam z uwagi na brak możliwości rozwoju w dotychczasowym zakładzie oraz możliwość podjęcia pracy w innym zakładzie, z wyższym wynagrodzeniem. W okresie bezrobocia pozwany podnosi swoje kwalifikacje w dziedzinie informatyki.

Żona pozwanego jest z zawodu kosmologiem ale nie pracuje zawodowo, ma na utrzymaniu z innego związku 7 letnią córkę, na którą ma zasądzone alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie. Wspólnie zamieszkują w mieszkaniu własnościowym matki pozwanego, którego koszt utrzymania wynosi około 700 zł miesięcznie. Ma własny samochód marki C. (...), natomiast pozwany sprzedał swój samochód marki T. z 1994 roku produkcji, za kwotę 4900 zł, pieniądze przeznaczył na utrzymanie rodziny.

Pozwany czyni starania o podjęcie pracy w firmie (...) z zarobkami do 3000 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, po dokonaniu wykładni przepisu artykułów 138, 135, 27 oraz 96 kro, Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało w części na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Rejonowego od czasu wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniała jedynie częściowe podwyższenie zasądzonych od pozwanego na rzecz małoletniej

świadczeń alimentacyjnych. W ocenie Sądu I instancji wzrosły jedynie koszty utrzymania małoletniej ale nie wzrosły zarobki pozwanego i nie zmieniła się jego sytuacja życiowa w taki sposób, która skutkowałaby podwyższeniem alimentów na jej rzecz powyżej 450 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwany nie pracuje ale łoży na utrzymanie córki, także w czasie jego kontaktów, zapewnia jej dodatkowe atrakcje, których ponosi koszty. W ocenie Sądu pozwany ma jednak dodatkowe dochody, gdyż na to wskazują jego koszty utrzymania i łożenie na utrzymanie małoletniej powódki. Te okoliczności wskazują, że ma on dodatkowe możliwości zarobkowe. Ponadto, pozwany celowo zwolnił się z pracy w obawie o wynik tego postępowania a powinien podjąć każdą pracę aby zaspokoić potrzeby swojej rodziny.

Zarobki matki małoletniej powódki nie uległy zasadniczej zmianie, ponadto ma ona na utrzymaniu jeszcze jedno małoletnie dziecko. Sąd przyjął, że koszt utrzymania małoletniej powódki wynosi 1200 zł miesięcznie, to podwyższone alimenty do 450 zł miesięcznie powinny pokryć jej usprawiedliwione potrzeby, bowiem pozwany przebywa z nią przez 4 dni w miesiącu, w tym czasie ją utrzymuje.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożyła małoletnia powódka i pozwany.

Powódka zaskarżyła go w pkt. II, w którym Sąd w pozostałym zakresie oddalił jej żądanie, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a to: 1. art. 233§1 kpc, polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów, przyjmując, że:

- a) nie zmieniły się zarobki pozwanego, kiedy uprzednio zarabiał 936 zł a w chwili wytoczenia powództwa 2000 zł, z pracy zwolnił się z obawy o wynik sprawy;
- b) zasądzone alimenty w kwocie 450 zł są adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej i możliwości zarobkowych pozwanego, kiedy z uzasadnienia Sądu wynika, że miesięczne koszty utrzymania małoletniej, to 1200 zł, pozwany zwolnił się z pracy, w której otrzymywał wynagrodzenie w wys. 2000 zł po to aby podjąć pracę w I. z wynagrodzeniem w wys. 3000 zł, co pozwoli jemu na łożenie na córkę 750 zł miesięcznie;
- c) pozwany w pozostałym zakresie dokłada się do utrzymania córki, gdyż przebywa ona u niego 4 dni w miesiącu, jednak doświadczenie życiowe i zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie wskazują aby w ten sposób można byłoby istotnie zaspokoić potrzeby małoletniej;
- d) matka małoletniej powódki zarabia 1700 zł, kiedy otrzymuje wynagrodzenie w wys. 1490 zł miesięcznie netto;
- e) sytuacja przedstawicielki ustawowej małoletniej nie uległa znacznej poprawie, kiedy pogorszyła się, gdyż ma na utrzymaniu dodatkowe dziecko a zarobki wzrosły zaledwie o 200 zł miesięcznie.

Kierując się powyższym apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej powódki do kwoty po 750 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej, poczynając od dnia 1 października 2013 r.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożył również pozwany zaskarżając go w całości i zarzucając:

1/ naruszenie prawa materialnego, tj. przepisów art. 138 kro i art. 135 § 1 kro, poprzez ich niewłaściwą wykładnię, polegającą na tym, że przy ustalaniu wysokości alimentów, sąd bierze pod uwagę potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego a nie jego bieżącą sytuację finansową oraz błędne przyjęcie, że przy zmianie stosunków sąd bierze pod rozwagę jedynie zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego a nie zmianę w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

2/ naruszenie art. 233 § 1 kpc, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i błędne ustalenie stanu faktycznego, przyjmując, że pozwany celowo zwolnił się z pracy w obawie o wynik sprawy i błędne przyjęcie, że

pozwany ma inne środki finansowe poza zasiłkiem dla bezrobotnych oraz że miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi 1200 zł miesięcznie, uwzględniając wydatki, które nie są konieczne dla jej rozwoju i nie są niezbędne.

Kierując się powyższym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa.

W postępowaniu odwoławczym Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe i dodatkowo ustalił, co następuje:

Pozwany od września 2014 r. podjął zatrudnienie i pracuje zawodowo w gazownictwie jako pracownik serwisowy z wynagrodzeniem 3000 zł brutto, tj. netto 2200 zł, żona pozwanego nadal nie pracuje zawodowo, została skreślona z listy bezrobotnych, opiekuje się swoją babcią i córką. Pozwany jest z zawodu technikiem telekomunikacji, ma dodatkowe uprawnienia zawodowe, takie jak: technik kas fiskalnych, informatyk. Obecnie ogranicza się do łóżenia na utrzymanie córki zasądzonych alimentów, które są potrącane z jego wynagrodzenia przez komornika sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki zasługuje na częściowe uwzględnienie, natomiast apelacja pozwanego jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w takim zakresie, w jakim same strony postępowania złożyły stosowne dokumenty na potwierdzenie swojej aktualnej sytuacji materialnej, życiowej i na jego podstawie w większości poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy przyjmuje za własną podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd I instancji nie zobowiązał jednak pozwanego do przedłożenia zaświadczeń o wysokości jego dochodów po 2009 r. a przed jego zwolnieniem się z pracy w grudniu 2013 r. a pozwany samodzielnie takich zaświadczeń nie przedłożył.

Sąd Rejonowy powołał właściwe przepisy prawne i przeprowadził ich prawidłową wykładnię. Ocenę dowodów i wnioski Sądu Rejonowego należało jednak częściowo zmodyfikować.

W ocenie Sądu Rejonowego, którą Sąd Okręgowy potwierdza, od czasu wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie wysokości alimentów, nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej uzasadniający zmianę wydanego pierwotnie orzeczenia. Zatem w tej części nastąpiła istotna zmiana stosunków, o której mowa w przepisie art. 138 kro. Wiek małoletniej powódki i aktualny etap jej rozwoju uzasadniają twierdzenie, iż nastąpił znaczny wzrost ponoszonych przez przedstawicielkę ustawową wydatków na jej utrzymanie. Małoletnia przeszła w tym czasie z wieku przedszkolnego w wiek szkolny, co spowodowało wzrost wydatków. Sąd Okręgowy nie podziela jednak zapatrywania Sądu Rejonowego, iż wydatki te stale kształtują się na poziomie ok. 1200 złotych. Przedstawicielka ustawowa w swoich zeznaniach określiła, że miesięczny koszt utrzymania córki wynosi około 1000 zł. Z przedłożonych przez A. S. pisemnych wyliczeń miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej O. S. wynika, że oscylują one od 900 do 1200 zł a koszty te wzrastają w okresie wakacji i rozpoczęcia roku szkolnego. Wzrost wydatków w tym czasie jest związany z organizacją wypoczynku letniego i zakupem wyprawki szkolnej. Ustalono, że pozwany nie partycypuje w tych wydatkach.

W dacie poprzedniego orzeczenia małoletnia uczęszczała do przedszkola i wówczas jej koszty utrzymania były niższe. Upłynęło od tego czasu ponad 4 lata i jest oczywistym, że w tym czasie nastąpił wzrost ogólnych kosztów utrzymania, związanych ze wzrostem cen na artykuły spożywcze i przemysłowe oraz wzrosły, co wykazało postępowanie przed Sądem I instancji, koszty utrzymania mieszkania stron. Oczywistym jest, że w/w wzrost kosztów utrzymania obciąża obydwie strony, niemniej jednak koszt utrzymania małoletniego dziecka jest znaczący z uwagi na jego rozwój psychofizyczny, obowiązek zakupu odzieży, przyborów szkolnych, książek, opłat w szkole, zapewnienie zajęć sportowych, rozrywki, stosownie do jego wieku i rozwoju. Nie sposób zgodzić się z argumentacją pozwanego, że koszty są takie same, ponieważ matka małoletniej nie ponosi już opłaty związanej z przedszkolem i zakupem leków p/alericznych. Jak wykazało postępowanie dowodowe, małoletnia ma dodatkowe zainteresowania pozaszkolne, za

które płaci jej matka ponad 200 zł miesięcznie, powstały nowe wydatki- zakup wyprawki szkolnej i związane ze szkołą (np. opłaty na radę szkoły, okazjonalne zajęcia pozaszkolne, koszt wakacji, itp.), które to znaczne przewyższają koszty utrzymania dziecka w wieku szkolnym, niż przedszkolnym. Pozwany nie wskazał z jakich powodów uważa, że dodatkowe koszty związane z nauką języka obcego i organizacją wypoczynku letniego uważa za zbędne, ograniczając się do ogólnikowego stwierdzenia, że lekcje nauki języka obcego w szkole powszechnej powinny być dla małoletniej wystarczające.

Niewątpliwym jest, iż małoletnia powódka znajduje się w okresie intensywnego rozwoju, a co się z tym wiąże sukcesywnie wzrastają jej potrzeby związane z wyżywieniem, zakupem odzieży, edukacją. Zdaniem Sądu Okręgowego aktualnie koszt utrzymania powódki określić należy tak jak wskazywała jej matka, co najmniej w granicach 1000 zł a nie jak Sąd I instancji przyjął – 1200 zł. Poza w/w wydatkami osobistymi na małoletnią, koszt ten obejmuje także jej udział w opłatach związanych częściowo z kosztami utrzymania lokalu, w którym małoletnia powódka zamieszkuje. Sąd I instancji ustalając miesięczny koszt utrzymania małoletniej na 1200 zł, nie wskazał z jakich powodów przedstawicielka ustawowa winna w większym zakresie, niż pozwany, te koszty ponosić. Kwota przez nią określona, tj. średnio 1000 zł miesięcznie, biorąc pod rozwagę wiek dziecka szkolnego, stan zdrowia i zainteresowania pozaszkolne, które małoletnia realizuje a powód im nie zaprzeczał, nie budzi wątpliwości. Obowiązek alimentacyjny sprowadza się bowiem do dostarczania uprawnionemu usprawiedliwionych (koniecznych) środków utrzymania, a w miarę potrzeby środków wychowania. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zapewnienie małoletniej odpowiednich warunków rozwoju wiąże się również z ponoszeniem przez przedstawicielkę ustawową powódki dodatkowych wydatków na tzw. zajęcia dodatkowe małoletniej i rozrywkę.

W związku z powyższym jest zasadne zaliczenie do kosztów utrzymania małoletniej - w sytuacji uczęszczania do szkoły - kosztów związanych z realizacją zainteresowań językowych i sportowych małoletniej. Mając na uwadze w/ w okoliczności, jak również jednak niewielki zakres kontaktów pozwanego z małoletnią, niezmienny czasowo od kilku lat, to nie można uznać za Sądem I instancji, że w tym czasie pozwany ponosi taki koszt jej utrzymania, który istotnie obniża przedstawicielce ustawowej ogólne koszty utrzymania małoletniej. Zdaniem Sądu Okręgowego zakres wskazanych w pisemnym zestawieniu przez przedstawicielkę ustawową wydatków na utrzymanie małoletniej powódki oraz ich wysokość, spełniają wymóg niezbędności i w związku z tym brak jest podstaw do ich kwestionowania.

Tego rodzaju wzrost wydatków na utrzymanie małoletniej, w świetle możliwości zarobkowo-majątkowych jej rodziców, ustalonych dodatkowo w postępowaniu apelacyjnym, zdaniem Sądu Okręgowego uzasadnia ustalenie udziału pozwanego w kosztach utrzymania małoletniej na poziomie wyższym, aniżeli przyjął Sąd Rejonowy.

Nie można także wbrew rozważaniom Sądu I instancji przyjąć, że ponoszenie przez pozwanego kosztów utrzymania córki przez 4 dni w miesiącu, w niezmiennym zakresie do poprzedniego okresu, w istotny sposób przyczynia się do obniżenia tych kosztów ponoszonych przez matkę. W tym zakresie uznano argumentację przedstawicielki ustawowej powódki, przyjmując, że jest to koszt nieznaczny. Reasumując, uznano za słuszny zarzut przedstawicielki ustawowej małoletniej, że wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej, które nie zostaną zaspokojone kwotą 450 zł miesięcznie, co skutkowało podwyższeniem kwoty alimentów należnych od pozwanego do 600 zł. W przeciwnym razie, matka małoletniej, która w głównej mierze wykonuje nad nią pieczę, w większym stopniu, niż pozwany ponosiłaby jej koszty utrzymania.

Przy analizie sytuacji materialnej i zawodowej pozwanego, umknęło uwadze Sądu I instancji, że pozwany zmienił pracę z własnej inicjatywy, kiedy otrzymywał zarobki w wys. 2000 zł miesięcznie netto, czym pogorszył swoją sytuację materialną, gdyż przez 3 miesiące rejestracji w PUP, nie otrzymywał zasiłku dla bezrobotnych a następnie pobierał zasiłek po 700 zł miesięcznie. Pozwany na tę okoliczność nie przedłożył jednak stosownego zaświadczenia. Z art.136 kro wynika, że jeżeli w ciągu trzech lat przed sądowym dochodzeniem alimentów, osoba, która do tych świadczeń była zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Pozwany, jak wskazywał, zwolnił się z pracy, ponieważ nie satysfakcjonowały go zarobki w wysokości 2000 zł miesięcznie, zamierzał podjąć pracę z

wynagrodzeniem w wys. 3000 zł miesięcznie netto. W tym celu uzupełnił swoje kwalifikacje zawodowe. Pozwany nie wykazał z jakich przyczyn jednak nie podjął lepiej płatnej pracy. Mając zatem dyspozycję powyższego przepisu na uwadze, nie uwzględniono niekorzystnej zmiany zawodowo- zarobkowej przy uwzględnieniu możliwości zarobkowych pozwanego, na co wskazuje art. 135§1 kro. Pozwany w dacie poprzedniego orzeczenia otrzymywał wynagrodzenie w wys. około 930 zł a tuż przed wniesieniem pozwu 2000 zł, zatem nastąpił wzrost jego wynagrodzenia w takiej wysokości, który skutkował zmianą wysokości jego obowiązku alimentacyjnego, po myśli art.138 kro. W tej kwestii słuszny okazał się zarzut skarżącej, że Sąd I instancji nieprawidłowo porównał sytuację zawodową pozwanego, bowiem uległa zmianie poprzez podwyższenie dochodów jego sytuacja materialna.

Odnosząc się do dalszych zarzutów apelacyjnych powódki a dotyczących wysokości jej wynagrodzenia, podnieść należy, iż z przedłożonych przez nią zaświadczeń o wysokości zarobków, wynika, że za miesiąc sierpień 2013 r. i średnie roczne wynagrodzenie za okres od kwietnia 2013 r. do marca 2014 r. faktycznie wynosiło netto od 1480 zł do 1497 zł (K-25 i 96), natomiast z zaświadczenia o zarobkach za okres 6 miesięcy, tj. od lipca do grudnia 2013 r. wynosiło 1702 zł miesięcznie netto (K- 62). Bezsporne jest, że są to zarobki wyższe, niż uprzednio ale niższe niż dotychczas otrzymywane przez pozwanego i niższe, niż stosowne do jego możliwości zarobkowych. A. S. nie wykazała w postępowaniu, przyczyn takiego zróżnicowania jej wynagrodzenia. Przyjmując jednak, że matka małoletniej otrzymuje wynagrodzenie w granicach od ok.1500 do 1700 zł miesięcznie, to jest to znacznie mniej, niż możliwości zarobkowe pozwanego, który poza małoletnią nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Obecnie pozwany otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2200 zł miesięcznie.

A. S. ma jeszcze jedną małoletnią córkę z innego związku, którą utrzymuje wraz ze swoim mężem.

Trafnie jednak Sąd Rejonowy w oparciu o znajdujące się w aktach dokumenty i zeznania pozwanego oraz twierdzenia powódki przyjął, iż posiada on możliwości zarobkowe umożliwiające jemu uzyskiwanie takich dochodów, conajmniej w kwocie ok. 3000 zł miesięcznie brutto, które zezwalają na podwyższenie alimentów, także ponad kwotę 450 zł miesięcznie. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w ramach przeprowadzonego uzupełniająco postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym, w toku którego pozwany wskazał, iż od września 2014 r. świadczy pracę za wynagrodzeniem w kwocie 3000 zł brutto ale na tę okoliczność nie przedłożył żadnego zaświadczenia- o wysokości zarobków, miejscu pracy i zajmowanym stanowisku. Uzyskiwany przez pozwanego dochód z tytułu pracy wynoszący ok. 2200 zł miesięcznie, jego możliwości zarobkowe, kwalifikacje zawodowe, w sposób istotny wpływają na ocenę jego sytuacji materialnej.

Pozwany winien mieć na uwadze, iż ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec dorastającej jedynej córki, co oznacza, iż powinien on w optymalnym zakresie wykorzystywać posiadane możliwości zarobkowe.

Sąd wziął pod uwagę także fakt, iż A. S. (1) wykonuje osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniej, co oznacza, że w mniejszym stopniu, niż pozwany powinna ponosić finansowy ciężar utrzymania małoletniej.

Stąd też częściowo dzieląc zarzuty apelacji powódki, Sąd Okręgowy zmienił rozstrzygnięcie Sądu I Instancji w zakresie wysokości zasądzonych alimentów i uznał, iż adekwatną do koniecznych potrzeb małoletniej powódki i możliwości zarobkowo-majątkowych pozwanego, będzie kwota 600 złotych miesięcznie. W/w okoliczności potwierdzają, iż możliwości zarobkowe pozwanego pozostają w wyraźnej dysproporcji do możliwości zarobkowych przedstawicielki ustawowej powódki. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż pozwany nie ma innych dzieci na utrzymaniu, w niewielkim zakresie współuczestniczy w jej wychowaniu i utrzymaniu.

Wbrew zarzutom pozwanego, dokonując wykładni art. 135§1 kro, przy wydaniu orzeczenia w sprawie, Sąd bierze pod rozwagę przy zakresie świadczeń alimentacyjnych- usprawiedliwione potrzeby dziecka oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, co wyżej wykazano. Sąd I instancji także ustalił, że pozwany mimo korzystania z zasiłku dla bezrobotnych musiał mieć dodatkowe dochody, które pozwoliły jemu nałożenie alimentów, ponoszenia kosztów utrzymania siebie i nowo złożonej rodziny. W/w artykuł wskazuje właśnie na możliwości zarobkowe i majątkowe a nie na faktyczną wysokość zarobków lub ich brak. Sąd I instancji dokonał także prawidłowej wykładni art. 138 kro i wskazał nie tylko na zmianę sytuacji po stronie małoletniej powódki ale także jej matki. Inaczej jednak ocenił

sytuację materialną pozwanego, którą to ocenę sąd odwoławczy skorygował. Sąd wskazuje, powołując się na art. 136 krio z jakich przyczyn nie uwzględnił niekorzystnej zmiany sytuacji materialnej pozwanego, spowodowanej jego nieprzemyślanym działaniem powodującym utratę zatrudnienia na kilka miesięcy. Słuszny jedynie wydaje się zarzut pozwanego, że nie ma podstaw do przyjęcia, że celowo zmienił pracę z uwagi na niniejsze postępowanie, ponieważ pozwany zwolnił się z pracy w grudniu 2013 r. a pozew otrzymał 07.01.2014 r.

Pozwany i świadek B. K. podali, że poza alimentami pozwany dodatkowo łożył na utrzymanie córki 300 zł miesięcznie, zatem wbrew jego twierdzeniom, jego dochody wskazywały na takie możliwości i w takim razie faktycznie łożył na powódkę 600 zł miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy częściowo zmienił zaskarżone rozstrzygnięcie na podstawie przepisu art. 386 § 1 kpc i orzekł jak w pkt I sentencji. W pkt II orzeczenia, na mocy art. 385 kpc, Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki w pozostałej części jako bezzasadną a z tych samych przyczyn apelację pozwanego w całości.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.